

Hodnocení diplomové práce

David Raška

Klášter 2019 – revitalizace františkánského kláštera v Rožňavě

Vedoucí práce: Prof. Ing. Arch. Akad. Arch. Václav Girsá

Zadání

Předmětem práce je památková rehabilitace kláštera včetně úpravy veřejných ploch, spojená s novým funkčním využitím areálu pro různé účely a s novostavbou dvorního křídla. Cílem je zapojení kláštera do rožňavské památkové zóny, v jejímž centru se nachází a tvoří jednu z jejích klíčových dominant.

Hodnocení návrhu

Čtyřkřídlý barokní areál kláštera s kostelem na východní straně tvoří západní část severní strany rožňavského náměstí. K němu navrhuje autor připojit na severní straně novou část srovnatelného rozsahu, tvořenou novostavbou západního a severního křídla (na východě toto nové nádvoří uzavře stávající objekt na sousedním pozemku, díky čemuž není nutná výstavba východního křídla, která by znamenala přístavbu k presbytáři kostela). Podle některých vizualizací tvoří naopak vymezení této strany dvora zeleň.

Z výkresů likvidovaných a nových konstrukcí je zřejmé, že autor přistupuje k historickým budovám velmi citlivě, žádnou cennou konstrukci neodstraňuje a naopak směřuje likvidací recentních příček (včetně přístavby severního křídla) k rehabilitaci původní protorové struktury areálu. Totéž platí o fasádách. Nová severní část areálu je samostatně přístupná severozápadním nárožím. Je škoda, že výkres širší situace končí těsně za novostavbou, takže nelze posoudit dopad tohoto řešení v urbanistickém kontextu.

Obě nová křídla svým hmotovým řešením vycházejí z budov kláštera a jsou vůči němu kontextuální. Styk obou křídel v jejich nárožích, s diagonálním prolomením vstupu v přízemí, sice v monastické architektuře analogii nemá, ale lze je považovat za invenční soudobé řešení.

Architektonické řešení vnějších fasád nových křídel ovládají vertikální pásy oken (buď v obou, nebo jen v horním podlaží), doplněné balkony. Je to řešení možná poněkud konvenční, inspirované slovenským stavebnictvím 70.–80. let 20. století. Tyto prvky se objevují i ve dvorních fasádách, jsou však potlačeny žaluziovými ochozy, které působí příznivěji. Ne zcela jasné je materiálové řešení. V průvodní zprávě se uvádí, že jde o měděný plech, což by ale znamenalo, že světle hnědou barvu z vizualizací budou mít všechny tyto prvky jen krátce od dokončení – pak ztmavnou či zezelenají, což výraz architektury podstatně promění. Technické řešení měděných (?) žaluziových stěn si neumím představit. Také není jasné, jaký materiál bude použit pro točité schodiště v nádvoří, které má ve vizualizacích stejnou barvu – a mimořádně tenkou tloušťku plného zábradlí.

To je jeden z příznaků nedostatečné propracovanosti celé práce. Nejpropracovanější jsou vizualizace (které jsou ale, jak je vidět, v některých ohledech nereálné), zatímco pohledy a půdorysy zůstávají velmi schematické. V půdorysech navíc úplně chybí jakákoli legenda, takže účel jednotlivých místností lze pouze odhadovat podle zařizovacích předmětů. Funkčně-dispoziční řešení je letmo popsáno pouze v průvodní zprávě, což považuji za nedostatečné. Zvláštní důraz měl být kladen na řešení veřejných ploch, ale i to lze pouze přibližně odhadovat. Je to škoda, protože základní idea a způsob řešení celého zadání není špatný.

Závěr

Autor vyřešil zadání citlivě vzhledem k památkové hodnotě areálu a vcelku průměrně, pokud jde o invenci v nové tvorbě, která je nicméně k prostředí v zásadě ohleduplná. Celá práce je však nedostatečně propracovaná, což zásadně snižuje její hodnotu. Ve výkresech dispozice vůbec není

uveden účel jednotlivých částí areálu a jednotlivých místností, takže vlastně nelze posoudit, jak se autor vyrovnal s řešením provozu. S něčím takovým jsem se za řadu let, kdy hodnotím diplomové práce, ještě nesetkal. Velmi schematické je i zpracování mnoha výkresů. Práci proto nemohu hodnotit lepším stupněm než **E – dostatečně**.



ing. arch. Karel Kuča
V Praze dne 6. 6. 2019